

Hardenberg

Veertigjarig DWO timmert aan de weg

► 'Van herdershondenvirus kom je nooit meer af'

LUTTEN - Kringgroep DWO, dat onlangs het veertigjarig bestaan vierde, heeft het bestuur sinds kort weer op volle sterkte. De groep staat momenteel onder leiding van Edwin Vrakking en heeft ambitieuze plannen voor de toekomst.

'Zo gaan we volgend jaar starten met een cursus kynologie. Ook zijn er plannen voor onder meer een puppycursus', vertelt secretaris Dick Nijhuis. Hij is naar eigen zeggen al zo'n 35 jaar 'besmet' met het herdershonden-virus. 'Een eenmaal besmet, kom je er nooit meer vanaf', lacht de Lut-

tenaar. Kringgroep DWO is een relatief kleine groep van liefhebbers van herdershonden. 'De club richt zich op zowel africhting als kynologie. Beiden fungeren binnen onze club prima naast elkaar', meent Nijhuis, die aangeeft dat DWO tegenwoordig bijna dertig leden telt uit de wijde regio en be-

Herdershonden zijn volgens secretaris Dick Nijhuis heel intelligent.

schikt over 'een fantastisch mooie locatie'. Ooit was dat overigens wel anders. Nijhuis verhaalt over de start en beginjaren van de Kring-

groep. 'Een aantal liefhebbers trainde in de jaren zeventig met hun Duitse Herdershond bij een plaatselijke politiehonden vereniging, maar later begon de wens toch te leven om toch een eigen vereniging te beginnen.' De daad werd bij het woord gevoegd en DWO (Door Wilskracht Opgebouwd), zoals de club zich noemde, sloot zich aan bij de landelijke vereniging VDH (Vereniging van Fokkers en Liefhebbers van Duitse Herdershonden). 'In het begin werd zeer primitief getraind op

een braakliggend veldje, ergens op een industrieterrein. In 1975 mochten we 'verhuizen' naar 'de Oldemeijer'. Op een grasveldje mochten we trainen maar 's avonds bleef het onder het licht van de straatlantaarns behelpen. In 1977 verhuisden we naar de 'Kruserbrink', Een prachtige locatie, maar veel te dicht op een woonwijk. In 1978 vervolgden we onze zwerftocht en kwamen uiteindelijk terecht op het voormalige zienkhuisterrein aan de Stationsweg, maar bouwplannen van de gemeente noodzaak-

ten ons om weer te vertrekken. We mochten neerstrijken op een volgestort deel van de vuilstortplaats in Collendoorn. 'Er volgde een gouden tijd met mooie kampioenschappen, maar uiteindelijk moesten we weer verhuizen. Uiteindelijk konden we een deel van het voormalige regionale woonwagencentrum in Collendoorn kopen, waar we inmiddels over een prachtige locatie beschikken en van waaruit we de komende jaren flink aan de weg hopen te timmeren.'